

oil or oil-cake, e. g. स्थात्यांै दृथमध्यां पचाति तिलखलीमिधनैभद्रादेषः Bhartr. II. 100.
खलि (ली) न m. n. The bit of a bridle.

खलिनी f. A multitude of threshing floors.

खलीकार m. { 1 Hurting, in-
खलीकृति f. { juring; 2 treat-
ing badly, Sant. S. I. 25.

खलु ind. A particle expressing 1 certainty (indeed, verily) महसीयं खल्वनर्थपरंपरा Kad,
प्रवृत्तिसाराः खलु मादशां गिरः Kir.
I. 25, न खल्वनिर्जन्य रघुं कृती

भवान् R. III. 51; 2 entreaty, conciliation, न खलु न खलु मु-
न्हे साहसं कायमेतत् Nag. III;

3 prohibition (with a ge-
rund), निर्धारितेऽर्थे लेखेन ख-
लूकून्वा खलु वाचिकम् Sis. II.
70; 4 inquiry, न खलु (i. e.
किं) विदितास्ते तत्र निवसतभा-

षक्यहतकेन Mud. II. न खलु
ग्रहणा पिनकिना गमितः सोऽपि
सुहृत्वां गर्ति K. S. IV. 24
5 reason, (for) त्वदीनं खलु
देहिनां मुखम् K.S.IV.10; 6 re-
gret, dejection, (खलु is some-
times used merely as an ex-
pletive and sometimes only
to add grace to a period.)

खलुज् m. Darkness.

खलूरिका f. A place for mil-
itary exercise.

खन्या f. A multitude of threshing floors.

खळ m. 1 A stone vessel for grinding drugs; 2 a pit;
3 leather; 4 the *cha'taka* bird.

खळिका f. A frying pan.

खळिली इ a. (f. इ) Bald-headed.

खन्दाट a. (f. इ). Bald, bald-headed, खन्दाटो दिवसेभरस्य कि-
रणैः संतापितो मस्तके Bhartr.
II. 90.

खण m. pl. A mountainous country in the north of In-

dia and its inhabitants, M.
x. 44.

खलीर m. pl. The name of a country and its people.

खल्प m. 1 Anger; 2 violence.

खस m. 1 Itch, scab; 2 name of a country.

खस्त्वचि m. f. 1 An expression of reproach at the end of a compound, e. g. वैयाकरणख-
स्त्वचि 'a bad grammarian,
one who has forgotten it.'

खस्त्वस m. Poppy. COMP.—रस
m. opium.

खाजिक m. Fried grain.

खाद (त) ind. The sound made in clearing the throat.

खाट m. { A bier, a bed-
खाटा f. { stead on which
खाटिकायि. { dead bodies are
खाटी f. { conveyed to the pile.

खांडव I m. Sugar-candy. II
n. Name of a forest in kurukshetra burnt by Agni with the assistance of Arjuna and Krishna. COMP.—प्रस्थ m. name of a town.

खांडिक } m. A confectioner.

खात I a. (f. ता) 1 Dug up, excavated; 2 torn, rent. II

n. 1 An excavation; 2 a ditch; 3 an oblong pond. COMP.—खाता f. a moat, a ditch.

खातक I m. 1 A digger; 2 a debtor. II n. A moat, a ditch.

खाता f. An artificial pond.

खाति f. Digging, excavating.

खात्र n. 1 A spade; 2 an oblong pond; 3 a thread; 4 a wood, a forest.

खाइ rt. 1. P (pp. खादित) 1 To eat, to devour, to feed,

to prey upon, to bite, खाद-
न्यांसं नदुष्यति M. v. 32, 53,

Bh. vi. 6, ix. 78, xiv. 87, 101;

खाइक I a. (f. खिका) Eating, consuming. II m. A debtor.

खासन I m. A tooth. II n.
Eating, chewing.

खातुक a. (f. की) Mischievous, injurious.

खाद्य n. Food, victuals.

खादिर a. (f. री) Made of or coming from the *Khadira* tree, M. II. 45.

खान n. 1 Digging; 2 injury. COMP.—उस्क m. the cocoa-nut tree.

खानक a. (f. निका) One who digs.

खानि f. A mine.

खानिक m. n. A hole in a wall.

खानिल m. A house-breaker.

खार m. A measure of grain equal to 16 *dronas*.

खारि (री). f. See खार. COMP.

खारिपच a. cooking a *khāri* by measure.

खार्वा f. The *Trettá*, or second *yuga* of the world.

खिलिर m. 1 A fox, (fem. री); 2 the foot of a bedstead.

खिलृ I ri. 6. P (pp. खिल ; pres. खिलति) To strike, to afflict, II rt. or ri. 4, 7. A. (pp. खिल) 1 To be depressed, to suffer pain or misery, to be wearied, to feel tired or exhausted, खतां वाचमस्यको विषमुचं तस्मिन् खिलामहे Sant. S.

III. 7, स्वसुखनिराभिलाषः खिलेसे लेकहेतोः Sak. v, Hit. II, Bt.

xiv. 108, xvii. 10; 2 to terrify. WITH परि— to suffer pain or misery, to be distressed, to be wearied.

खिलिर m. 1 An ascetic; 2 a pauper; 3 the moon.

खिल a. (f. आ) 1 Depressed, distressed, suffering pain, अनेगवाणवणविनमानसः Git. G.

III, विलिलमसूर्याहदयं तवाक-
लयामि III; 2 wearied, ex-

hausted, पश्यामि पीवरपयोध-
भारखिलाम् Ch. P. III, R. III.

11.

खिल m. n. 1 A piece of